

STUDENTEN WEEKBLAD

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN TE DELFT

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS
BEHALVE IN DE VACANTIËN
DE JAARGANG BEGINT 1 OCT. HET
ABONNEMENT KOST F 1.25 P. KWART.

REDACTEUREN: MEJUFFR. J. BECKERING VINCKERS, G. A. VAN STEENBERGEN,
MEJUFFROUW E. DE KOE, ♦ F. B. SIMON VAN LEEUWEN, ♦ H. F. E. DU MOSCH,
E. VAN EVERDINGEN.

♦ ♦ ♦ VAST MEDEWERKER VOOR DE RUBRIEK MUZIEK J. ALEXANDROFF. ♦ ♦ ♦

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62
ADVERTENTIËN 20 CENTS PER REGEL

23^e JAARG. ♦ NR 17

TECHN. BOEKHANDEL & DRUKKERIJ J. WALTMAN JR. — DELFT

17 FEBRUARI 1921

HOUD. Delftsche Studenten Federatie: Bouwplannen. — S. C.: Kennisgevingen; Bestuurswisseling Soc. Phoenix. — S. B.: Bestuurswisseling; Bestuur Achilles; Bestuur S. O. S. **Vereenigingsleven:** Algemeen Ned. Studenten Verbond; Algem. Ned. Verbond; R. K. Stud. Vereen. Sanctus Virgilius; Ned. Chr. Stud. Vereen. afd. Delft; Rugby-match Delft-Amsterdam; A. S. S. — **Gedachten en Gedichten:** Dornach IV (vervolg). — **Litteraire kritieken:** Fritz von Unruh. II. — **Boekbespreking.** — **Ingezonden.** — **Studiebelangen:** Centrale Commissie; Geachte Redactie. — **Techn. Hoogeschool:** Bericht; Afd. der Electrotechniek; Uitslag examens; Private promoties. — **Correspondentie:** Mijnheer de Secretarius. — **Familieberichten.**

DELFTSCHE STUD. FEDERATIE.

De publicatie der bouwplannen zal in het volgend nummer worden voortgezet.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

De viering van den 73sten Diësen-Natalis zal plaats hebben op Woensdag 9 en Donderdag 10 Maart a.s.

Diegenen, die het adres weten van:

M. E. KLUWER

worden verzocht dit op te geven aan den Vice-Secretaris van den Senaat.

Eerste-jaars, die nog geen Corpsdiploma hebben ontvangen, worden verzocht hiervan mededeeling te doen aan den Secretaris van den Senaat.

COMITE VOOR STEUNVERLEENING.

De datum van het Weense feest op de Societeit Phoenix is thans definitief vastgesteld op Zaterdag 5 Maart a.s.

SOCIETEIT „PHOENIX”.

Het bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

E. D. CARTIER VAN DISSEL, President.
J. F. FOCK, Secretaris.
P. H. LEFEBVRE, Thesaurier.
H. F. E. DU MOSCH, Bibliothecaris.
TH. M. VAN DER MANDELE, Commissaris van het Consumabel.
W. K. VAN OPPEN, Commissaris van den Inventaris.
W. F. WESTENENK, Archivaris.

DELFTSCHE STUDENTENBOND.

BESTUURSWISSELING.

Op Vrijdag 11 Februari had de jaarlijksche bestuursoverdracht plaats; en, hoewel het steeds gewoonte was de redevoeringen, door de wisselende presidenten gehouden, te dezer plaatse in haar geheel op te nemen, maakt de buitengewone welbepaaldheid, door beide heeren bij die gelegenheid aan den dag gelegd, het moeilijk, deze gewoonte thans ook te volgen. Daarom zal ik in 't kort mijn indrukken van beide redevoeringen weergeven.

Het begin van de rede van den heer F. van Daalen stond in het teken van de traditioneele boetpredikatie tegen de algemeen heerschende epidemie van de lakschheid, der „duffe belangstellingloosheid”; die boetpredikatie, die tegenwoordig een onderdeel is van bijna alle presidiale en andere redevoeringen, die tot het gemeenebest gericht worden, onverschillig tot welke categorie van menschen dat gemeenebest behoort. — Mannen van de daad hebben we noodig — hier zoo goed als overal, en geen menschen, die alles willen hebben en niets willen geven.

Of 't helpen zal? Of 't Van Daalen gelukt is het besef van ieders persoonlijke verantwoordelijkheid gevoel wakker te schudden? Ik betwijfel het. Het is altijd zoo geweest en zal wel altijd zoo blijven: de groote massa is en blijft indolent en wil zich niet verdiepen in de moeilijke vraagstukken, die toch moeten worden opgelost; en daarom zal die oplossing steeds weer gevonden moeten worden door de weinigen wier gemeenschapszin en verantwoordelijkheidsgevoel grooter is dan het gemiddelde der massa. —

Na de boetpredikatie releveerde Van Daalen de voornaamste gebeurtenissen uit het afgelopen bestuursjaar en noemde daarvan in de eerste plaats de nieuwe financiële regeling. Niet zonder trots zag hij terug op hetgeen dienaangaande in het afgelopen jaar bereikt was en wees er op, dat de D.S.B. nog steeds de geringste financiële offers van zijn leden vraagt, zelfs in vergelijking met de andere Bonden en Unitates, maar dat dit slechts dan zoo blijven kan, wanneer de leden — meer dan tot dusverre — de exploitatierekening drukken door persoonlijk een grooter aandeel te nemen in den opzet van alles wat ons Bondsleven ten goede kan komen. Zou — om een voorbeeld te noemen — Logika wel zoo floreeren wat vereenigingsleven en financiën betreft, wanneer de sprekers op de talrijke vergaderingen niet tevens leden waren?

Een tweede werk, dat in dit bestuursjaar tot stand kwam, was de samenstelling van gewijzigde Statuten en Reglementen, een werk, dat met veel talent, scherpzinnigheid en practischen zin door de reglementcommissie — bestaande uit de heeren Wagenvoorde, Eysvoogel en Brusse — uitgevoerd werd. En last not least besprak hij nogmaals de Delftsche Studenten Federatie. Het ontwerp Statuten was namelijk in het begin van den avond aan de Bondsvergadering ter goedkeuring voorgelegd en was daarbij in den breede door hem en den heer Brusse ingeleid en toegelicht. En het was voorzeker een belangrijke gebeurtenis, toen dit ontwerp — na eenig debat — met op 3 na algemeene stemmen werd aangenomen.

Thans herdacht Van Daalen nogmaals den prettigen geest, die steeds op de door den heer Gips zoo aangenaam geleide voorbereidende vergaderingen heerschte en hoopte dat in diën geest de toekomstige Federatie zich zal ontwikkelen. Aan het nieuwe bestuur dan de taak deze grondslagen naar een streven voor de zoo hoognoedige eenheid — zij het dan ook nog op beperkt gebied — helpen om te zetten in de tastbare werkelijkheid, tot heil van de gemeenschappelijke belangen van alle Delftsche studenten.

Het afscheid is Van Daalen zwaar gevallen en zichtbaar onder den indruk daarvan richtte hij zich in het slot zijner rede tot zijn ambtsopvolger. Het „partir c'est mourir un peu...” gold thans voor hem, maar dat afscheid zou hem makkelijker vallen, omdat hij de zekerheid had, dat de nieuwe president in alle opzichten een waardig leidsman voor den D.S.B. zal zijn. En die zekerheid verzoende hem voor een groot gedeelte het smartelijke van het heengaan van een post, waarop hij ten volle zijn liefde voor den D.S.B. heeft kunnen omzetten in dië volledige toewijding, waardoor de Bond later in zijn herinnering steeds onscheidbaar verbonden zal blijven aan de mooie jaren van zijn studententijd te Delft.

De nieuwe voorzitter — de heer A. van Weelden — memoreerde allereerst den buitengewone werklust en werkkraft van den afgetreden president, zijn onverflauwde geestdrift en het groote optimisme, waarmee hij steeds het Bondsideaal heeft nagestreefd. Voor dat alles bracht hij hem den oprechten dank van den D.S.B. over en sprak de hoop uit, dat Van Daalen — wanneer het in moeilijke gevallen noodig mocht zijn — zijn steun en raadgevingen aan het nieuwe bestuur niet onthouden zou.

En ook Van Weelden varieerde weer op het thema: meer daadwerkelijke steun van alle leden, om tot een gezond en opgewekt vereenigingsleven te komen, en vooral ook: eendrachtig samenwerken om dat te bereiken.

Het voornaamste gevolg van de invoering der nieuwe Statuten en Reglementen is de splitsing van de bestuurstaak in twee deelen: de eigenlijke bestuurstaak en het kroegbeheer, welk laatste voortaan opgedragen wordt aan een kroegbestuur. Hij hoopte, dat een intensiever exploitatie van de kroeg en een geanimeerder kroegleven het gevolg zullen zijn. Hij kondigde de voorbereiding tot de lustrumviering in 1922 aan en hoopte evenzeer, dat de Federatie binnen niet te langen tijd een voldongen feit zou zijn, waardoor het samengaan van zooveel mogelijk studenten in de behartiging hunner gemeenschappelijke belangen mogelijk zal worden.

Met de gebruikelijke speech tot de mede-be-

stuursleden en het uitspreken van het traditioneele vertrouwen, waarmede zij samen het nieuwe vereenigingsjaar zouden ingaan, beëindigde hij zijn rede.

Een geanimeerde kroegjool besloot al deze in- en aangrijpende gebeurtenissen. LEO.

DELFTSCHE STUDENTENBOND.

Het bestuur van de D. S. Gymnastiek- en Schermvereniging Achilles heeft zich als volgt samengesteld:

C. F. ROELOFS, voorzitter.

A. TEN HAVE, secretaris.

P. M. NIEBOER, penningmeester.

Secretariaat: Cornelis Trompstraat 40.

Het bestuur van de D. S. Tooneel-Vereeniging S.O.S. heeft zich als volgt samengesteld:

J. G. KREUMER, voorzitter.

J. POOL, secretaris.

C. F. ROELOFS, penningmeester.

Secretariaat: Hugo de Grootstraat 143, Rotterdam.

VEREENIGINGSLEVEN.

ALGEMEEN NEDERL. STUDENTEN-VERBOND.
VIIe Groot-Nederlandsch Studenten-Congres.

Het Congresbestuur verzoekt ons nog het volgende bekend te maken:

De Congreskaart kost voor leden van vereenigingen, aangesloten bij het Algemeen Nederlandsch Studenten-Verbond (A.N.S.V.) f 2.—; voor leden van niet aangesloten vereenigingen of ongeorganiseerde studenten is de prijs f 3.—.

De kosten voor den tooneelavond (opgevoerd zal worden „Adam in Ballingschap” door het tooneelgezelschap van Dr. Willem Rooyards) bedragen f 1.50.

Er zal een gemeenschappelijke maaltijd à f 2.50 worden gehouden.

Daar de studenten zooveel mogelijk zullen worden ingekwartierd, zullen de kosten van nachtverblijf en maaltijden hoogstens f 9.— bedragen.

Het Congresbestuur zorgt, dat damesstudenten bij particulieren in Delft kunnen logeeren.

Men wordt dringend verzocht zich vóór 10 Maart als Congreslid op te geven op een postwissel à f 2.— of f 3.— (zie boven) en tevens of men wenscht, dat de huisvestingscommissie (secretariaat Noordeinde 30, Delft) voor logies zal zorgen. Na 10 Maart zal de Congreskaart f 0.50 duurder zijn.

Namens de Propagandacommissie,

L. C. de Jong van Beek en Donk.

Verhulstraat 16, 's-Gravenhage.

ALGEMEEN NEDERLANDSCH VERBOND.

Jaarlijksche algemeene vergadering op Maandag 21 Februari 1921, 's middags 4 uur, in de Nuts-spaarbank, Oude Delft 48.

Agenda:

1. Notulen. 2. Jaarverslag. 3. Verslag van de kascommissie. 4. Reglementsherziening. 5. Rondvraag.

De Secretaresse,

Delft, 14 Febr. '21.

Mej. G. NEEB.

R. K. STUD. VER. „SANCTUS VIRGILIUS”.

Donderdag 24 Februari a.s. Openbare Vergadering in de Bibliotheek der T.H.

Spreker: Dr. H. W. E. Moller.

Onderwerp zal nader worden bekend gemaakt door aanplakking in de T.H.

Toegankelijk voor alle H.H. Docenten, Assistenten en studenten.

NEDERL. CHRISTEN-STUD.-VEREENIGING.

Afdeling Delft.

PROGRAMMA FEDERATIEDAGEN.

Zaterdag 26 Februari: 's avonds 8 uur. Samenkomst waar Ds. J. W. G. Goedhart uit Windesheim spreken zal over: „De Wereld - Jezus - Wij”.

Zondag 27 Februari: voormiddags 10 uur, Gemeenschappelijke kerkgang naar de Oude Kerk (Oude Delft) waar Ds. P. J. Molenaar preekt.

Namiddags 2½ uur zal Ir. J. W. Gunning spreken.

Namiddags 6 uur, Gemeenschappelijke maaltijd in hotel „Centraal” à f 1.50.

Zij die hieraan wenschen deel te nemen worden verzocht bijgaande briefkaart uiterlijk 24 Februari in te sturen.

's Avonds 8 uur Bidstond.

Alle vergaderingen zijn ten huize van Ir. N. J. den Tex, Villa „Rosemary” Pijnacker-Hordijkstraat 1, Delft.

RUGBYMATCH DELFT—AMSTERDAM.

Zaterdagmiddag 19 Febr. 2.45 u. zal er op het Concordiaveld alhier een competitiematch plaats hebben tusschen Delft I en Amsterdam I, hoogstwaarschijnlijk voorafgegaan door een friendly-game Delft II—Amsterdam II op het D.H.C.-veld aan den Parallelweg.

Delft I verschijnt met een vrij sterk team, dat de Amsterdammers nog wel handen vol werk zal geven. Zie hier de opstelling:

			v. d. Lee						
	Lefévre								
			Thal Larsen						
				Ebeling					
					Bunge				
					v. d. Berg				
	Schurink				Berenschot				
Heyting		Tideman							
Steenhoek		Diepeveen			Waller				
	v. Berckelaer			Vlaming					

Delft kan dus een mooien wedstrijd te genieten krijgen. Het is maar te hopen, dat de publieke belangstelling groter zal zijn dan in Rotterdam, toen we voor leege tribunes speelden. De toegangsprijzen zijn opzettelijk zeer laag gehouden (f 0.60 en f 0.25), zoodat deze voor niemand een bezwaar kunnen zijn.

Leden D.S.R.C. en Concordia hebben vrijen toegang.

Komt dus allen deze match bezoeken. Weest niet conservatief en toont dat ge ook nog belangstelling kunt hebben voor een andere sport dan roeien en voetbal.

Dat een dichte laag toeschouwers het spel intens moge volgen om door eigen aanschouwing te worden genezen van het dwaze vooroordeel dat rugby een buitengemeen ruw spel zoude zijn.

Voor belangstellenden volge hier de stand van de competitie bijgewerkt tot op heden:

	gesp.	gew.	verl.	punt.	voor-tegen	gem.
Amsterdam	4	3	1	6	50—20	1.50
Groningen	3	2	1	4	26—26	1.33
Delft	3	1	2	2	27—46	0.67
Rotterdam	2	0	2	0	0—11	0

A.S.S.

Behalve de reeds ingestelde gecombineerde gymnastiekavond van Odin en nihilisten zal in het vervolg ook een gecombineerde schermavond gehouden worden en wel op den vroegeren Odin-oufendavond (Donderdag). Drukke opkomst ten zeerste gewenscht. HET BESTUUR.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

DORNACH. IV.

(Vervolg.)

Maar ik zal U niet verder met meeningen van „anderen” lastig vallen. In het onlangs verschenen handboek over „Het instinct der onsterfelijkheid” door H. Bakels kan men uitingen vinden van af de praehistorische tijden tot nu over deze kwestie.

Is er een hiernamaals, dan is er ook een hier-voor.

— Zei Lessing niet:

„Wat is er voor bezwaar tegen, dat ik zoo vaak zou terugkeeren als ik nieuwe kennis zou kunnen opnemen? Maak ik mij dan in een enkel leven zoo veel kennis eigen, dat het de moeite niet zou loonen weer te keeren?”

Is dat een reden? Of is het onmogelijk, omdat ik vergeten ben, dat ik er vroeger was?”

Hoeveel vernuft is er niet besteed aan het oplossen van het vraagstuk? Hoeveel tafels dansen niet onder het motto „in dienst der waarheid” en hoeveel planchettes rollen niet over de tafel?

Heeft Edison niet een machine uitgevonden, waarmee een eventueel hiernamaals kan bewezen worden?

Het doet me genoegen om dezen genialen Amerikaan een hak te kunnen zetten, hij kan 't wel velen:

Niet alleen heeft hij zoo maar een theorie van atomen en moleculen in de geestenwereld, in elkaar

gezet, maar hij is geen eens origineel om zoo'n machine te maken. Deze eer komt toe aan twee Hollanders. — Laat ik U geruststellen, het waren geen Delvenaren — Matla en Zaalberg heeten ze en in het boek wordt een volledig seintoestel beschreven, waarop nog geen patent genomen is.

Men dient dus vlug te zijn!

Tot mijn spijt moet ik nu tot enkele stoute beweringen overgaan:

Volgt men den weg, door Dr. Steiner aangegeven in het boek „Wie erlangt man Erkenntnisse der höheren Welten”, dan kan men reëel constateeren, dat er een voortbestaan, zoowel als een vóórbestaan is.

Denkt U nu eens niet aan zelfsuggestie of aan het „onderbewuste”, het woord, dat tegenwoordig zooveel gebruikt wordt, dat ik er bewust buikpijn van krijg.

Nuchter moet men zijn, ik weet niet wat sterker klinkt, als een koe of als een Hollander, om die voorschriften te volgen.

Kritisch op de methode, zooals U de menschen in de tram bekijkt.

Doch onbevooroordeeld tenopzichte van de waarheid en dit is het voornaamste en het lastigste.

Maar leest U dit boek eens, het is sober en eenvoudig in zijn inleiding en geeft U zeker iets waardevols.

Het standpunt van de anthroposophie t.o.v. de kunst is ook wel van belang.

Ik ben me bewust, dat ik nog bokken kan schieten, zonder dat het mij al te kwalijk wordt genomen en dit feit verheugt me boven mate.

Naar ik meen heb ik in Dornach den volgenden zin gehoord:

„De kunst verbindt den mensch met het kosmische.”

Uit mijn aantekeningen:

„Uit de geesteswetenschap zelf kan geen kunst ontstaan, maar wel uit den geest, die er achter zit. Gaat men uit van de geesteswetenschap, dan komt men tot levenloze allegorie en symboliek.”

Het gevaar bij de „künstlerische” uitwerking van de ideeën was dan ook het optreden van een ongemotiveerde mystiek, die 4 ja 5 diepere abstracte beteekenissen aan het beeld hecht.

Als men een beeldengroep bekijkt moet men niet denken, doch gevoelens in zich voelen opkomen, door die groep geïnspireerd.

Bij een schilderij niet de lijnen, doch de kleurenindruk. Niet de abstracte gedachte, doch het doorleven. Eerst waren er de kleuren, dan de lijnen. De lijn sec is een „leugen”.

Op het gebied van muziek zijn ook voordrachten gehouden, doch ik voel me volslagen onmondig om hierover iets te vertellen. Zelfs het vooruitzicht om bokken te mogen schieten kan me niet verleiden.

Wellicht wil de „muzikale medewerker” van het S.W. hierover wel een diepgaande studie maken.

LITTERAIRE KRITIEKEN.

FRITZ VON UNRUH.

II

Ein Geschlecht.

De meest kenmerkende eigenschap van dit stuk is de sterk op den voorgrond tredende „Einheitlichkeit”. Het rythme is gebonden, de stijl is gedragen en hoog. Alles is kort en kernachtig uitgedrukt, bijna klassiek in zeggingswijze, daarbij gloedvolle, krachtige taal vol sterke tegenstellingen.

De jongste zoon, uit het kerkhof komende, waar hij met moeder en zuster zijn broer begraven heeft:

„Von meiner Schwester Tränen ausgelöscht, halt ich die Kerzen noch? (wirft sie fort), Entsetzlich Bild für meines ganzen Bluts Verfinsternung.”

De soldaten willen hem dan dwingen zijn andere broers, de eene, die uit den slag teruggekomen, zijn wilden hartstocht wilde blijven botvieren, de andere, laf genoemd, omdat hij niet vechten wilde; met eigen hand neer te slaan, geen genade, als het voor het vaderland gaat. De jongste zoon kan niet, maar de soldatenhoofdman is onverbiddeijk:

„Dein Seufzer prallt an unsren Rippen ab, die ehern wie der Bau des Vaterlands nur opfermutge Seelen in sich dulden.”

Maar broedermoord is den jongsten zoon niet mogelijk, hij slaat tegen den grond. Dan laten de hoofdmannen de moeder met haar twee zonen en dochter alleen achter, zij vertrouwen dat deze moeder haar kinderen zelf zal doden. De jongste zoon wordt in den oorlog meegesleept: „Er werde in der Schlacht zum würdigen Glied des groszen Volks gehämmert”.

De moeder, twee zoons en een dochter zijn overgebleven. De moeder aanziet de ellende van haar kinderen. De oudste zoon gebiedt zijn zuster hem los te binden, omarmt haar dan — de moeder komt terug, ziet, en bidt luid, angstig om haar oproerig bloed. . . . Maar als zij dan begrijpt de kracht en het geweld van haar oudsten zoon, de heetbloedigheid van hare dochter, de lafheid van

haar dichterlijken zoon; zij drukt haar kinderen allen aan de borst — zij voelt zich één met haar kinderen:

„Ein Riesenvolk, das vom Geschlecht des T. sich losrisz und die Einsamkeit der Sterne seiner Wonnen Lustgefährten wählte.”

Maar dan begint het tragische conflict tusschen de moeder en haar oudsten zoon; de zoon wil, alles wat jong is, zich tegen zijn voorgelacht zetten, „erhebt den Hammer gegen ihren Leib” de dochter is bang en wild werpt haar broer tegen den grond, de moeder roept den schim van haar man op, de zoon snijdt alle banden met de geslachten door, hij wil vrij zijn, hij staat op tegen godsdiens, vaderland — alle raadsele wil hij lossen, alle hinderpalen vernielen. Zijn moeder spreekt hem van het geheim der reinheid, maagdelijkheid; hij gooit haar neer om het geheim te zoeken. De dochter wil hem helpen, haar moeder wurgen.

Het wordt morgen, nevels stijgen op, komen het kerkhof naar buiten; de moeder:

„Ach Dank! o Dank! Wir immer Dich geschied Ich habe noch ein Kind, das zu mir kommt, bleiches Kind. . . .”

Maar de oudste zoon loopt door ne nevels heen op het kerkhof, rukt het kruis van het pasgegraven graf, de moeder kruipt er heen en graaft in het graf. Maar op het kerkhof is niets dan de dood het leven is er alleen voor den dood:

„O Mütter, Weiber:

Ihr tragt das Grab in eurem feuchten Schoo was Ihr gebärt, ist Tod und nichts als Tod!”

De moeder verdedigt zich — haar natuur — noodzakelijkheid van alles. Dan zien zij allen den laffen zoon:

„Genosse, wie ein beschlagner Spiegel ist der Blick.”

Hij stoot een kreet uit, als een zwijn, dat wordt gekeeld. Op zijn gelaat is alle ellende der menscheit, alle schrik en angst van dezen tijd verstaar. Als heul en dood staat hij zwijgend. — Het is de „V. köpfige Macht aus einer Mutter Leib”, die den oudsten zoon wil dwingen, maar hij buigt zich niet. Verzet is onmogelijk, hij kan er niet boven uit, is maar één vrijheid voor hem, hij werpt zich tegen den muur ruggelings op het kerkhof, zijn moeder vervloekend.

De zon gaat op, de troepen keeren weer, de soldaten; de lippen van den laffen zoon beven, hij ruft de wapenen, die hij haat. De dochter weet, dat de soldaten komen, aan wie men haar geven zou, maar ook zij wil vrijheid voor haar lijf, verbergt zich achter de graven voor de soldaten.

Het leger heeft overwonnen, zij keeren tot de misdadigers weer, willen het lijk van den eene uit den weg ruimen, maar de moeder verdedigt haar oudsten zoon; zijn vleesch moet weer in vruchtbare aarde. Zij ontleent den hoofdman zijn heerschtersstaf, de jongste zoon valt haar bij:

„O Mutterleib, o Leib, so wild verflucht u aller Greuel tiefster Anlazz erst, Du sollst das Heim im Bau des Weltalls werden.”

De moeder wordt op het kerkhof door de hoofdlieden gedood, de dochter vlucht in het struikgewas, om voor de mannen verborgen te kunnen sterven, maar de godsdiens, de nieuwe menscheit, die de moeder geleerd heeft, zal de jongsten zoon onder het volk brengen; de soldaten dragen hem op hun schouders naar het dal.

De twee hoofdlieden blijven achter, de onverbiddeijkelijke volgt zijn mannen, hij zal blijven worstelen om de macht, de andere:

„Du fürchterliches Weib, ergreift Dein Blut auf mich? Dasz es im Innern quält und zuckt auf heulend brennt, als hüllten diese Falten des Matfels meine Seele ganz in Flammen? Herunter mit dem roten Tuch der Schrecken! Ich geb es her Die Sonne mög es bleichen!” (er wirft den Mantel fort und geht zum Tal)

Dit is het voorspel van de trilogie, waarin Homeros van onzen tijd de geschiedenis van dit volk bezingt.

BOEKBESPREKING.

De voordrachten over „De maatschappelijke positie van den ingenieur”, door de ingenieurs E. Suyver en J. Goudriaan Jr. gehouden voor Sociaal-Technische Vereeniging van Democratische Ingenieurs en Architecten, zijn in druk verschenen bij F. v. Rossen, te Amsterdam, voorzien van een inleiding van Prof. de Vooy.

INGEZONDEN.

AAN HEN, DIE GEDURENDE DEN EXAMEN TIJD ONDER DIENST MOETEN KOMEN.

Het request bedoeld in het vorige ingezonden stuk met bovenstaander titel is reeds door vijf reservisten vaandrags der genie ondertekend. Aan hen, die alsnog willen teekenen, wordt aangeraden zich zoo spoedig mogelijk bij de Redactie op te geven. Bedoelde opgave te voorzien van het hoofd „Dienstedurende examens”.

STUDIEBELANGEN.

CENTRALE COMMISSIE.

Wij vernemen is de Centrale Commissie aan de voorbereiding van een enquête onder de Technische Ingenieurs omtrent het Studie-programa aan de T.H., terwijl de mogelijkheid van een enquête onder studenten over de inrichting der lessen en de toestanden aan de T.H. door de C.C. is overwogen.

De samenstelling der C.C. is gewijzigd in verband met de vervanging van den heer W. O. Julius, afgevaardigde der E.T.V., door den heer A. G. Zinsinger, Oude Delft 206.

De C.C. maakt bekend, dat het reglement nog kan worden verstrekt, aangezien het artikel betreffende de verhouding der C.C. tot de Federatie niet is kunnen worden vastgesteld. Daar echter kort een regeling hiervan is tegemoet te zien, spoedig het reglement worden afgedrukt in het en verkrijgbaar worden gesteld.

Namens de C.C.,

J. A. G. VAN DER STEUR,
Secretaris.

GEACHTE REDACTIE.

U verdient hulde voor uw initiatief om door de redactie overleg in uw blad te trachten de Delft-toestanden te helpen verbeteren. Met dat doel heeft u de aandacht te vestigen op een factor, die van groot belang is voor een vertrouwde verhouding tusschen hoogleeraar en student, de openbaarheid van examencijfers.

Bij het eindexamen H.B.S. krijgt ieder een lijst met de cijfers voor alle vakken. Ge doet uw eerste examen in Delft en moet op allerlei niet nader te omschrijven manieren uw cijfers te weten komen. Het is die natuurlijk zielsgraag weten. Wie is niet bereid het resultaat te vernemen van een werk dat hij zich maanden lang geheel aan wijdde? Het is de moeite waardig. De geheimzinnigheid der hoogleeraren maakt een kleinzieligen indruk en zwakt hun aanzien.

Natuurlijk kan men een cijfer dikwijls vooruit raden, n.l. wanneer een vak heel goed of buitengewoon slecht is gemaakt, maar daar tusschen een reusachtig groote categorie van twijfelgevallen, waarbij de appreciatie van den redacteur voor eigen werk hemelsbreed verschilt van die van de professoren. Juist voor die categorie komt de vraag als een vonnis, dat steeds een verrassing is. Maar komt een tweede punt bij: Na het examen in het laatste onderdeel van een examen is veelal het lot van een candidaat reeds vast. Het wordt daarvan evenwel geen kond gedaan en aler alle examens zijn afgelopen, en dat wel weken, soms een maand. Waarom wordt de kandidaat zoo lang in onzekerheid gelaten? Wat is het verondersteld in dien tijd uit te voeren? Het volgende gerecht beginnen zou al te optisch zijn; het vorige te gaan herkauwen zonder onzekerheid gezakt te zijn, ware wel overdreven. Het is te veel. Gevolg: des duivels oorkussen. Bij de hoogleeraren niet twijfelachtige gevallen wordt direct uitslag gegeven te worden, niet door de hoogleeraren of andere tusschenpersonen, maar door officieuze berichten overbrengen, maar langs de openbaren officieelen weg. Is het aantal kandidaten zeer groot zoodat de twijfelachtigen lang mogen wachten, dan kunnen zij wel raad maken op sneller vonnis door een extra periode b.v. halverwege de examenperiode.

De redactie spreekt van zelf, dat een hoogleeraar zich niet moet wenschen voor te behouden een student te oordeelen zoodat hij wil en dat hij niet de kans loopt na een examen gezak te krijgen van de hoogleeraren en derzelve papa's die zich opzichte van meer gelukkigen verongelijkt gevoelen.

De kans bij het eindexamen H.B.S. bestaat hier in sommige vakken (o.a. administratief recht) de gewoonte onmiddellijk na het mondeling examen den candidaat zijn cijfer mee te deelen, afgedrukt in een daarbij gebruikelijke code. Zijn de cijfers ooit ongewenschte toestanden uit voortgegaan, kwamen daar de menschen spulteren om een hooger cijfer?

De mogelijkheid van beroep zal misschien velen der hoogleeraren een ruim verschieft vol onaangenaam voor den geest roepen. Naar ik meen ten minste, want wat is er tegen om van te voren te stellen, dat beroep of niet bestaat of alleen mogelijk is voor een onpartijdige commissie (b.v. drie leden, die ieder geval afzonderlijk beoordeelt, partijen hoort, etc)? De bepalingen zijn zoo in zake, dat beroep uitzondering blijft.

De menschen's menschen feilbaarheid zijn vergissingen die ook altijd nog mogelijk. Een commissie, die de ongewilde onrechtvaardigheden herstelt, die toch ieders sympathie hebben. Dit herstel van de hoogleeraren zelf heeft het bezwaar, dat

deze van nature geneigd is aan zijn eens ingenomen standpunt vast te houden.

Dat er onder Delft's hoogleeraren despotie zouden voorkomen geloof ik niet. Mocht er echter eens een onverhoeds hier zijn intree doen, dan vormt zoo'n commissie van beroep een te waardeerden tegenwicht tegen despotisme en protectie.

Men zal mij waarschijnlijk tegenwerpen, dat, wanneer een student maar moeite doet, hij ten slotte wel te weten kan komen hoe een professor hem beoordeelt. Maar waar is toch dat bedelen om de cijfers voor noodig? Evengoed als het voor sommige vakken mogelijk is, moet het dat ook voor alle andere zijn, om, zoodra er een cijfer wordt gegeven, dit ook ruiterlijk aan den student mede te deelen.

Misschien doet een lijstje met cijfers sommigen herinneren aan de rapporten hunner jeugd en vinden ze het niet erg „Hoogeschool-achtig”. Als het in het belang van het onderwijs is, zullen die lieden er toch aan moeten wennen.

Voor een goede verstandhouding tusschen werkgemers en werknemers, geachte Redactie, waarmee gij professoren en studenten vergelijkt is het gewenscht, dat beide partijen weten „wat ze aan elkaar hebben”. Dat is buitengesloten, zoodra er aan geheimzinnigheid gedaan wordt. Daarom: Op voor de openbaarheid. B.

P.S. Mijn niet-ondertekening (in strijd met de openbaarheid!) is het gevolg van de huidige verhouding tusschen hoog en laag, waarbij laag een afhankelijke functie is van hoog.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

De heer L. E. Dom van Rombeek, directeur van het Inlichtingsbureau voor den Indischen Dienst, zal op Donderdag, 24 Februari a.s. van 9^{1/2}—12 en van 1^{1/2} tot 4 uur een zitting houden in Delft, waar allen, die zulks wenschen, inlichtingen kunnen verkrijgen omtrent werkkringen en levensomstandigheden enz. in Nederlandsch-Indië.

De zitting zal worden gehouden in het kabinet van den hoogleeraar J. Haringhuizen, c.i.

—o—

Van 16 Februari tot en met 31 Augustus 1921 is benoemd tot assistent voor de werktuigbouwkunde L. Monhemius, w.i.

—o—

AFDEELING DER ELECTROTECHNIEK.

De Voorzitter v. d. Afdeling der Electrotechniek der Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan het Ingenieurs-examen voor Electrotechnisch ingenieur, hetwelk door genoemde afdeling zal worden afgenomen vóór de zomervacantie van 1921, zich hiervoor schriftelijk hebben aan te melden bij den Secretaris der Afdeling, Prof. Jhr. Dr. G. J. Elias (uitsluitend laboratorium voor Natuurkunde en Electrotechniek Kanaalweg 2, te Delft) vóór 4 Maart 1921, onder overlegging van het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd candidaatsexamen.

Formulieren voor de aanmelding zijn verkrijgbaar in den Technischen Boekhandel van J. Waltman Jr. te Delft.

—o—

UITSLAG EXAMENS.

Geslaagd voor het Ingenieurs-Examen voor Civiel-Ingenieur de heeren: H. G. A. Bakhoven, F. M. C. Berkhout, P. J. Berrevoets, J. Breukink, M. J. Breuning, J. Buining, J. F. W. Burkij, Jhr. G. W. van der Does, L. B. van Dijk, W. L. Eerkes, F. E. D. Enschedé, F. J. B. G. Geers, G. L. Goedhart, A. H. B. Guinée, H. H. A. Hartogh Heijs van de Lier, B. T. W. van Hasselt Jr., H. H. ten Have, J. J. M. Hermans, J. J. Heijting, J. O. de Kat, R. J. Klein, F. Kruijs, W. P. Kruijswijk, G. F. M. Loep, J. A. de Priester, D. van Riemsdijk, W. Ritmeester, B. D. de Roos, G. F. M. Stibbe, J. C. Stoop, N. J. P. Verbruggen, A. M. Vroeg, J. A. Wagenvoorde, G. L. Walther, A. N. P. de Wit, K. E. Witkop, C. H. Wittenberg, C. H. G. van Zijll de Jong.

De examens zijn hiermede afgelopen.

—o—

PRIVATE PROMOTIE.

Ter verkrijging van den graad van Doctor in de technische wetenschap zal de heer Cornelis Willem Lely, civiel-ingenieur, op Maandag 21 Februari 1921, des namiddags van drie tot vier uur, in de Prinsenkamer tegenover een commissie uit den Senaat der Technische Hoogeschool een proefschrift en stellingen verdedigen, beide goedgekeurd door den promotor Prof. G. H. de Vries Broekman, c.i.

De titel van het proefschrift is: De invloed van de Zuiderzee op de stormvloedstanden langs de Friesche kust.

De Rector-Magnificus,
J. NELEMANS.

PRIVATE PROMOTIE.

Ter verkrijging van den graad van Doctor in de technische wetenschap zal de heer Hendricus Couvert, scheikundig ingenieur, op Dinsdag den 22sten Februari 1921, des namiddags van drie tot vier uur in de Prinsenkamer tegenover een commissie uit den Senaat der Technische Hoogeschool een proefschrift en stellingen verdedigen, beide goedgekeurd door den promotor Prof. Dr. J. Boeseken, t.

De titel van het proefschrift is: De configuratie van eenige suikers.

De Rector-Magnificus,
J. NELEMANS.

—o—

PRIVATE PROMOTIE.

Ter verkrijging van den graad van Doctor in de technische wetenschap zal de heer Frederik Charles Gerretsen, scheikundig ingenieur, op Donderdag den 24sten Februari 1921, des namiddags van drie tot 4 uur in de Prinsenkamer tegenover een commissie uit den Senaat der Technische Hoogeschool een proefschrift en stellingen verdedigen, beide goedgekeurd door de promotoren Prof. Dr. M. W. Beijerinck, t., en Prof. Dr. W. Reinders.

De titel van het proefschrift is: Een onderzoek naar de nitrificatie en denitrificatie in tropische gronden.

De Rector-Magnificus,
J. NELEMANS.

CORRESPONDENTIE.

MIJNHEER DE SECRETARIUS.

Uit den brief van mijn mede-redactrice ziet ge, dat we nooit samen een stuk schrijven. Niet, dat we het nooit eens zijn, integendeel Mijnheer de Secretarius, maar omdat we zoo verschillend zijn.

Nu wil ik U dan alleen terugschrijven, maar dat is erg lastig, om zoo maar aan een onbekenden man te schrijven.

Doordat ik in de Redactie zit, weet ik Uw naam wel, en weet ik ook, dat gij dat stuk „Biologie van den Student” geschreven hebt, maar ik heb U nog nooit gezien, en kan me U alleen maar voorstellen.

En, waarover moet ik U schrijven.

Ik ben niet, zooals gij, geëngageerd, heb dus absoluut geen studiemateriaal. Nu is het wel erg plezierig te schrijven over iets, wat je niet kent, maar toch voel ik me onbekwaam om het over de minderwaardigheid van den man te hebben. — En dan zou ik nog liever over de waardigheid schrijven.

Ja, Mijnheer de Secretarius, hierin ligt ook het verschil met mijn mede-redactrice, ik voel me meer aangetrokken de waardigheid te beschrijven, maar dat is ook weer heel lastig; want, Mijnheer de Secretarius, een objectieve beschouwing te houden zou me ten eenenmale mislukken en subjectief... ik ken U niet, Mijnheer de Secretarius.

Gij hadt het over de minderwaardigheid van de vrouw, ik voeg den man iets toe, door daar iets af te doen! Ik heb het over de waardigheid van den man.

In Prentice Mulford's „Zwijgende Kracht” las ik dezer dagen: „De vrouw herkent iets dadelijk, zonder de gecompliceerde afwikkeling van oorzaak en gevolg, zij springt op de waarheid toe”.

Ik ben het geheel met U eens; dat toespringen op iets, is een blijk van minderwaardigheid, het doet denken aan een kangaroo!

Stel daartegenover de onverstoorbare waardigheid, waarmee een man naar iets toe gaat — neen schrijft.

Als hij vermoedt te weten, waar ergens een waardigheid te vinden is, schrijft hij er heen en gaat met zijn rug naar de waarheid staan.

Hij peinst! — Een man peinst veel en waardig.

Soms denkt hij zoo kunstig en ingewikkeld, dat de minderwaardige emotionaliteit van de vrouw hem uit zijn denkslingers moet halen, zooals Ariadne Theseus uit het wolkenlabyrinth haalde.

Als een man veel en lang, breed en diep heeft gepeinsd, gaat hij spreken.

Een man spreekt veel en gaarne.

Ik heb opgemerkt in vergaderingen, dat het blijkbaar de waardigheid des mans schaadt, als hij zich beknopt uitdrukt en daarom doet hij dat nooit.

Na zijn denken en betogen gaat hij ontwerpen.

Hij ontwerpt een systeem, zonder systeem kan een man zelfs geen lucifer afstrijken en zijn waardigheid bestaat uit voorzichtig opgestapelde systeemmoleculen.

Elke gedachte, elk vak, elke aandoening zelfs, heeft een keurig hokje en wanneer hem onverhoeds een aandoening overvalt, dat gebeurt niet dikwijls, want het is onmannelijk, dus on- of minderwaardig, dan grijpt hij kalm in 't aangegeven hokje en ziet hoe 't voorschrift luidt, aangaande gedragingen bij bewuste aandoeningen.

Daardoor ontstaat een nieuwe mannelijke deugd, genaamd zelfbeheersching of stoïcisme.

Als de man in volle waardigheid zijn systeem heeft ontworpen, om de waarheid te benaderen, begint hij een diepe gracht te graven om de plaats waar zich de waarheid bevindt. Die gracht vult hij met hevig stroomende en kolkende gedachten, dan peinst en ontwerpt hij weer en bouwt van streng logische balken een brug over de gracht, waarna hij de brug afsluit met een hek van gesmeed ijzeren wetenschappelijke causaliteitsspijlen.

De man is dan, voor zoover zijn waardigheid dit toelaat, zeer verheugd. Hij gaat naar andere mannen op vergadering, waar hij een halsbrekend verslag uitbrengt betreffende de vermoedelijke plaats waar de waarheid zich bevindt en de mid-

delen om haar onverwijd te naderen. Er gaat dan een commissie uit, die de gracht peilt, en grondproeven neemt, die de balken van de brug keurt, het hek onderzoekt en van het onderzoek een plechtstatig rapport aan een andere commissie overlegt.

Men besluit dan de brug te betreden en het hek te openen, maar dan ontstaat gewoonlijk oppositie.

Iemand heeft ontdekt, dat met behoud van waardigheid, men over de gracht kan springen of een dam kan leggen of het water kan laten wegvloeien en dat het causaliteitshek niet zuiver geconstrueerd is.

Maar, Mijnheer de Secretarius, de brief zou te

lang worden, wanneer ik me nog verder logica van den man zou verwarren en voor er geen Ariadne om me te bevrijden.

REDACTIE

FAMILIEBERICHTEN.

FAMILIEBERICHTEN B.

Verloofd:

Ina Groenevelt, Bouwk. studente
en

J. Heykoop, Cand. C.I.

Delft, Koornmarkt
Hooikade

ADVERTENTIËN.

Wegens vertrek ter overname aangeboden:

mooie ZITKAMER met twee Slaapkamers, voor 2 personen.

Brieven onder No. 46, Bureau van dit Blad.

TECHN. BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ J. WALTMAN JR BINNENWATERSLOOT.

Bij ons is verschenen:

G. L. STUYVENBERG.

De schaarbeweging van Stephenson voor scheepsstoommachines.

PRIJS GEBROECHEERD f 2,80.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ J. WALTMAN JR. BINNENWATERSLOOT. Afdeling TEEKENBEHOEFTEN.

WEDER VOORHANDEN:

Het beste, zware TEEKENPAPIER,

fabrikaat SCHLEICHER & SCHÜLL.

Prijs per vel:

Werktuigbouwkunde f 1,60
Bouwkunde en Civiel „ 0,80

Omlijsten van
CORPSDIPLOMA'S
met rood linnen rand.

VULTREKPEN „Minerva”

Prijs f 5,—.

IDEM MET PASSER

Prijs f 6,25.

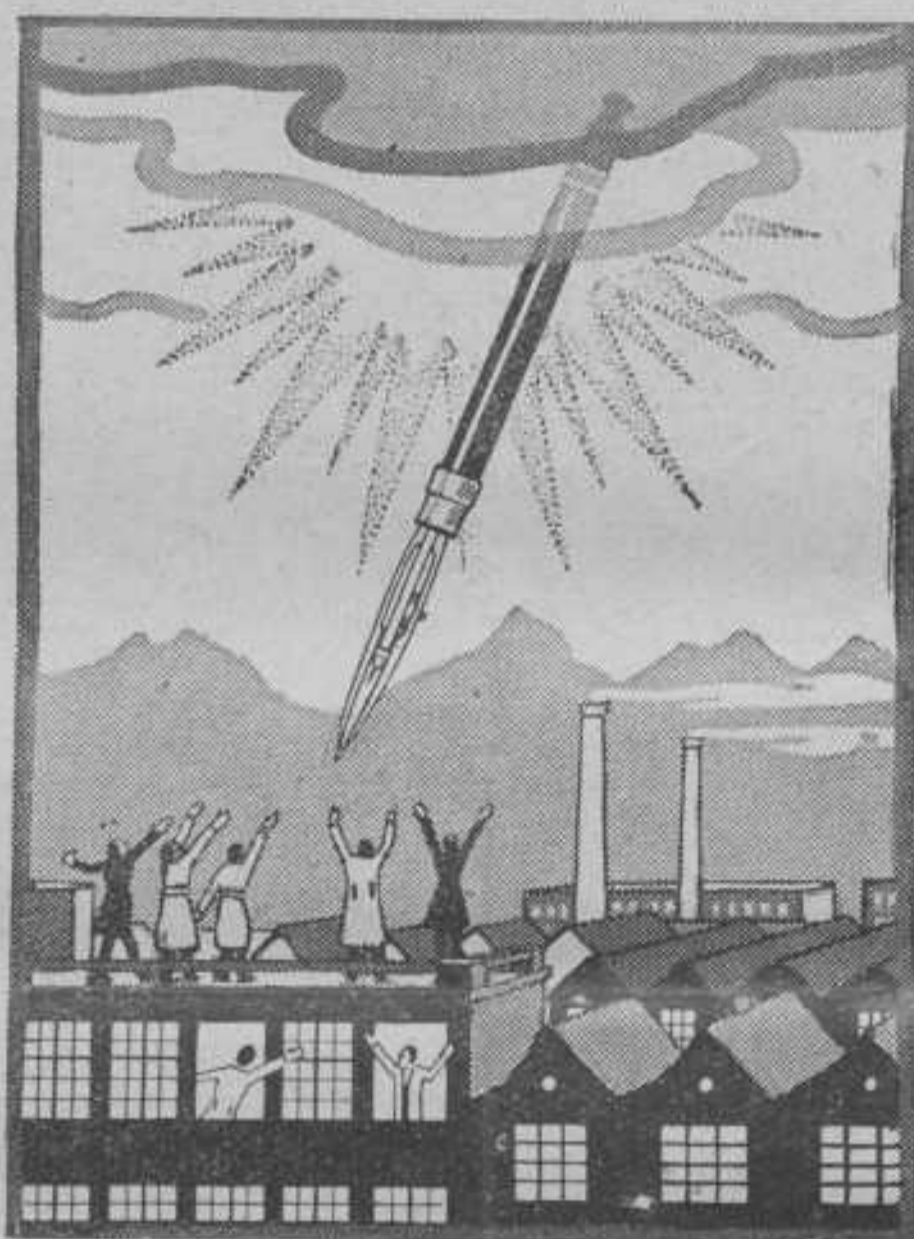

RESTAURANT DUYSER

BINNENWATERSLOOT, hoek PHOENIXSTRAAT

Diners 5 tot 7 uur - à la Carte den geheelen dag

BOEKHANDEL J. WALTMAN AFD. TEEKENBEHOEFTEN.

MINERVA VULTREKPE met en zonder passe

is

voor iederen student
- teekenaar onmisbaar

Prijs f 5.00 en f 6.

Verschenen bij de Technische Boekhandel
en Drukkerij J. Waltman Jr. te Delft:

Natuurkundige Vragen en Vraagstukken

DOOR

Prof. Dr. M. DE HAAS.

4e druk. — Prijs in blauw linnen band f 5.25.

De Handelsfunctie van den Scheikundig Ingenieur.

Rede uitgesproken bij de aanvaarding
van het ambt van Hoogleraar aan de T. H.
op 8 December 1920

DOOR

Dr. C. J. VAN NIEUWENBURG.

PRIJS f 0.90.

DRUKWERK

zoals 't behoort:

„af” en... op tijd.

Naamlooze Vennootschap
Vereenigde Drukkerijen
Judels & Hoogland, Delft
Choorstraat 47 = Telefoon 247

LEVERING VAN

Diners vanaf f 0,90

NASSI GORENG.

JACHT- EN VISCHSCHOTEL

Aanbevelend.

C. F. RUTER, Kok, Oude Delft

BIJ MIJ

krijgt U de hoogste waarde voor gedrukte
heerenkleeding, gebruikte boeken, enz.
men werkelijk de hoogste prijs
ontbiedt dan

HERM. NORDEN,

GEDEMPTE GRACHT 60, DEN HAAG

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ J. WALTMAN JR.

Steeds voorradig losse nummers, van

Life.

Lloyds Magazine.

London

Cassels

Strand

Wireless World.

Westermann Monatshefte